

ROK PAŃSKI

1999

Nasza wspólnota parafialna włączając się w działalność misyjną Kościoła, dnia 21 lutego 1999 roku uczestniczyła w akcji zbiórki datków pieniężnych na rzecz misji w Ruandzie. Można było również zakupić czasopismo L'osservatore Romano, z którego dochód przeznaczony został na wyżej wymieniony cel. W numeryze pisma zamieszczony był artykuł na temat naszej patronki.

Radość dzieci jedzących fasolę

foto. R. Rusimek, „Dzieci Ruandy”, Zeszyty 2003.

Wielkamoc 1999. Tradycyjnie gościliśmy w parafii księży Piotra Srogo i Michała Tumkiewicza, którzy wraz z księdzem proboszczem wprowadzali nas w największe misterium roku liturgicznego. Novum w tym roku stanowiło włączenie się w czuwanie przy grobie Pańskim członków Sekcji Pomocy Maltańskiej Suwerennego Rycerskiego Zakonu Szpitalniczego św. Jany Jerozolimskiego.

Nanta honorowa
członków Pomocy
Malteńskiej przy
Grobie Pańskim
2.04.1999.

Obizgdy Wielkiej Soboty 3.04.1999.

Koniec kwietnia i początek maja w tym roku był czasem umacniania młodych parafian sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego. 29 kwietnia młodzież klas ósmych, w sumie 45 osób, przyjął sakrament bierzmowania. Natomiast 9 maja uczniowie klas drugich, w sumie 39 dzieci, poraz pierwszy przyjęli Chrystusa Eucharystycznego do swych serc. Rodzice dzieci pierwszokomuniijnych przy okazji uroczystości złożyli dar dla parafii w postaci 3 ornatów, 3 stoł, a także 5 alb.

Boże Ciało. Tradycyjnie uroczystość rozpoczęła się mszą świętą o godzinie 11³⁰. Następnie wyruszyła procesja ulicami: Akacjową, Lipową i Wilczą. Na koniec, po powrocie do kaplicy zostało odśpiewane Te Deum.

Boże Ciało jedno z najpiękniejszych świąt. Bóg wychodząc w tym dniu z zmiętego chleba między ludzkie domostwa, chce, abyśmy jaśniej uświadomili sobie wartość i potrzebę tego świętego pokarmu w naszej powszedniej krzątaninie.

→

Opłatek przy ulicy Akacjowej. →
Śpiewom pizwodniczy
W. Figielska

Kapłan
odczytuje fragment
Ewangelii.
Zebrani w skupie
i powadze
słuchają słowa
Bożego żywego.
←

Chłopcy
Pierwszokomunijni
niosą poduszki
z emblematami
religijnymi
←

Dzieci
uczestniczące
w procesji
Bożego Ciała
←

Dziewczynki!
Pierwszokomunię
sypią kwiatki
dla podkreślenia
jak weźmie
Osoba kroczy
pośród ludzi
←

Szosta pielgrzymka Jana Pawła II do Polski, od 5 do 17 czerwca 1999 roku. Główny cel to przygotowanie Polaków do Wielkiego Jubileuszu Zbawienia. Papież w homiliach wzywa do odmowy życia. Pielgrzymka przebiegała pod hasłem „Bóg jest miłością”. Jest to jeden z papieskich „rekordów”. Ojciec Święty był w Polsce prawie 2 tygodnie, odwiedził 22 miasta, kilkakrotnie wprowadził zmiany w zaplanowanej trasie podróży. Pobyt papieża w Ojczyźnie obfituje też we wzruszające momenty - do historii przejdzie wadowicka opowieść o kremówkach czy odwiedziny u państwa Milewskich nad Wigrami.

Z naszej parafii organizowane są wyjazdy autokarowe do Elbląga, Ełku i Warszawy.

Jan Paweł II z biskupem łódzkim przed ostatnim błogosławieństwem.

„Przychodzę jako pielgrzym do symów i córek mojej
Ojczyzny ze słowami wiary, nadziei i miłości.”

Jan Paweł II (5.06.1999)

Ostatni tydzień lipca upłynął na pracach związanych z wykonaniem kanalizacji na najtrudniejszym odcinku - pod jezdnią i w najgłębszym tizymetrowym wykopie. W prace włączają się czynnie parafianie. Młodzież mimistrancka i śpiewająca dzielnie pomaga w konserwowaniu Tat na dach oraz pracach porządkowych wokół budynku plebanii.

Wakacje 1999. Budowa posuwa się dość szybko. W całości wykonano przyłącze gazu oraz potężny nowo chodnik zdjęty ze względu na wykopy. Następnie prawie w całości została pokryta jedna strona dachu na plebanii, włączając z pracami wykończeniowymi tzw. kukułkami oraz rymkami. Natomiast w kaplicy wyrównano posadzkę w przedsionku pomalowano wewnątrz cały budynek oraz kieżle.

W wrześniu 1999 roku została powołana do życia schola dziecięca. Celem powstania grupy jest wspomaganie śpiewów podczas mszy świętych z udziałem dzieci. Grupa spotyka się w kaplicy na próbach śpiewu w soboty o godzinie 11⁰⁰. Spotkania prowadzi Wioletta Figielska - studentka I roku Teologii nowopowstałego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Od września wzmacnia działalność we wzmacnionym składzie grupa ministrantów

Schola podczas
pierwszych prób w zakmystii
kaplicy.

mimistracem 1988

Stam prac budowlanych jesienia 1999 roku.
Prace zostały zakończone 31 października.
Cały zamierzony plan został wykonany
solidnie i na bardzo przystępnych
warunkach.

Masza parafia, dnia 7. 11. 1999 roku miała zaszczyt gościć siostry Pallotynki. Były to siostra Domimika pracująca na misjach w Rwandzie i siostra Ludwika pracująca na Ukrainie. Podczas mszy świętej przybliżyły nam one specyfikę postępowania w tych krajach. Mieliśmy okazję poznać problemy, z jakimi stykają się nasi bracia w wieże w krajach misyjnych oraz wspomóc dobrowolnymi ofiarami dzieło misyjne

Parafianie usłyszeli przerażające opowieści z prowincji polskiej w Rwandzie i na Białorusi, gdzie siostry prowadzą działalność misyjną. Wielu słuchaczy zapewne ogarnęło wzruszenie, gdy jedna z sióstr odmalowała słowami straszną nędzę i ogrom cierpienia mieszkających tam ludzi. Podawała konkretne przykłady z ich życia.

Misjonarki podejmują różne formy pracy w Kościele. Jedną z nich jest przygotowywanie posiłków. Siostra opowiedziała m.in. o jednym wydarzeniu, jakie miało miejsce po spożyciu zupy przez ok. 100 osób. Gdy już wszyscy się najedli, resztki zupy wylano psu. Jakież było ich zdziwienie, gdy ujrzeli, że jedno z dzieci razem z nim spożywa z jednej miski. Zapytały, dlaczego nie powiedział, że jest jeszcze głodny. On na to rzekł, że dziś się najadł, ale chce jeszcze zjeść, bo mieszka daleko i następnego dnia nie przyjdzie na posiłek,

Na jedną z listopadowych niedzielnych mszy, które w parafii pod wezwaniem Błogosławionej Anieli Salawy odbywają się o godz. 800 w kościółku na skansenie, przybyły dwie siostry Pallotynki ze Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Apostolstwa Katolickiego.

ŁAŃCUCH DOBRA

więc chce najeść się na zapas...

W kontekście tych opowieści nikogo zapewne nie zdziwił zachwyt siostry, gdy z radością w głosie mówiła: „Jakie to szczęście, że mieszkamy w Polsce!”.

Misjonarka uświadomiła parafianom obecnym na tej mszy, że możemy w różnych formach uczestniczyć w posłudze misyjnej. Oto one: świadectwo wiary i miłości Chrystusa, modlitwa, patronat nad wybranym misjonarzem, ofiara z własnej choroby i cierpienia, troska o powołanie misyjne, pomoc materialna, bezpośrednia praca misyjna, także świeckich, ożywienie ducha misyjnego w swoim otoczeniu.

Zróbmy prezent na gwiazdkę tym, którzy pomocy potrzebują i tym, którzy jej udzielają. Utwórzmy łańcuch dobra, mamy także możliwość

*i cieniem w południe,
ochroną przed potknięciem się
i ratunkiem przed upadkiem.*

Podnoś ich na duchu.

*Słowem i przykładem swoim oświecaj
w przeciwnościach i niebezpieczeństwach.*

Niechaj im, Panie,

towarzyszy sztandar krzyża,

ozdobiony Twoim wizerunkiem,

w uciskach niech ich uczy ducha ofiary,

w słabościach daje moc i pociechę,

a we wszystkich trudnościach

życia apostołskiego

światło i wytrwanie (...). Amen.

Modlitwa Jana XXIII

Elżbieta Reszka

*Panie Jezu Chryste,
spójrz, prosimy na twoich misjonarzy,
kapłanów i braci, siostry i świeckich,
którzy wszystko opuścili
- aby dawać świadectwo
słowu Twemu i Twej miłości.
Bądź im obrońcą mocnym,
umocnieniem silnym*

CENTRUM MISYJNE

Zgromadzenie Sióstr Misjonarek

Apostolstwa Katolickiego

02-495 Warszawa

ul. Wojciechowskiego 12

tel. 662 48 34

IX Oddział PBK S.A. Warszawa

Nr konta 11101040-548397-2700-1-64

Wieczór sylwestrowy roku 1999 wprowadza nas w rok milenijny A. D. 2000. W naszej Wspólnocie spotkaliśmy się tego wieczoru o godzinie 17⁰⁰ na wspólnej adoracji Najświętszego Sakramentu. Podczas nabożeństwa Kto Żywego Różańca prowadziło modlitwę różańcową. Rozważanie różańcowe zakończyły modlitwy przebłagano-dziękczynne za miniony rok. O godzinie 18⁰⁰ odbyła się uroczysta msza święta w intencji parafii i ojczyzny o Tasce Boże na nadchodzący rok kalendarzowy.

Pamiątki wizyty duszpasterskiej
w roku Wielkiego Jubileuszu.